

במה אשה פרק ששי שבת

סג.

עין משפט נר מצוה

כאמ"ל מ"י פ"ט מהל' שנת
הלכה א' מפני לאוין סוף
עושה ע"י א"ת כ"י ש"א סעף
ז':
ב ג מ"י פ"ח מהל' מלכה
הלכה ב':
גא ג מ"י פ"ח מהל' משוה
הלכה ז':
גב ד מ"י פ"ח מהל' מ"ע
הלכה ז' עושה ע"י ד'
דמט סעף ז':
גה ה מ"י פ"ח מהל' דעות
הלכה ח':
גו ו מ"י פ"ח מהל' דומה
הלכה ט':

זיין חרדלי. שחור. כלומר לזנה או שחורה: **צמס רחב**. מיסב מטה שמיסב עליה צשעת חרילה. ולענין ילאוף אשה ששנה: קלה. כמושה: **כזר טוב**. אשה טובה מראה: **דלימלאי מלכא**. כך שמה: **מתנא'** צאלה. מפרש בגמ' קולפא מלוקה צלעו: **וספסו חרובוס**. ואי תשטיטין יניחו לא יהו צטולין לעמיד: **צירי**. צגמראף) מפרש: טפורה. אינה מקבלת טומאה: **ויולאין צב**. דלא שלפא ומחויא שלא יראה שוקה: **צולין טמאין**. בגמ' מפרש לה: **גמ'** שרגא צניפיהא. נר צנחריס מתוך שאינו צריך אינו נאה. אכל צומן הוה שהוה עת מלממה תכשטין הן: **ופליגא**. הלא דקתני צטולין לימות המשיה פליגא לשמאל **לשמאל** אין צטולין לימות המשיה: **לא יחדל**. משמע לעולם אלמא יש עניות ועשירות ש"מ נחמות שנתבאו הנציאים ולא יהיה כעני עוד (זכריה יד) לא לימות המשיה נתבאו שהן מן העולם הזה דאס כן חדל לך **צביון**: **מסיע ליה**. צרייתא דקתני צטולין לימות המשיה לרבי חייל בר **צבא**: **לא נפנצלו**. דברי נחמות שלהן: **עין לא ראפה**. עין של נציאים לא שלטה לראותו: **צדדי סורה כפי**. הוה זהיר לחזר על משנתך שתתא מומונת לך צשעת הדין להציא ראיח כחרצ על ירך גבור לנצח צמלחמא והוא הודך והדך: **דליגמר איניש**. לגרוס שמעתא מרביה ואף על גב דלא ידע לכוהו טעמיה: **והדר ליסבר**. טעמיה. דהא קשה ליה לרב כהנא ולא הוה ידע להאי טעמא ותלמודיה הוה קיס ליה מדהוה בר תמני סרי: **המחדין**. שאלין ומשיצין ולא לקפח אלף להמחדן: **והדך**. כמו ותדך: **וסודך**. ותלמדך (ב): **למימינן**. שאל תורה שמפספסין טעמיהן צדקוק וצורין: **כימינן המיומנת למלאכה**: **עושר וכבוד ליה**. צמיה. כיון דאיכא אורך ימים כ"ש עושר וכבוד: **למשמאלין צב**. שאין יגיעים צב כל צרכן. אי נמי מיימינן צב עוסקין צממה משמאלים שלא לשמה: **הנוחין זה לזה**. נושאין ונותנין צב צנחח רוח מתעסקין כדי שילמדו זה מזה: **ידבר עמיס פחסינו**. ישפיל וכל שפלות צנחח. ל"א הנוחין מנהיגין זה את זה להצנחה של הלכה כמו לך נחה (שמות לב) ידבר מרגוס לפני שוקה. והו טעמיה: **הכלים דלמקן טהור**. ויוצאין בה. שצריך בה. שצריך לו טעם כמו שוקה ולא הו משאוי ויואלין לדין וללגיטמא הו לא שלמה ומתו (ע"ד א. אשראה בטיהרא. נר צב צביריס איני מאיר וחיו"ט). כל הנביאים לא נתבאר. הטיבות והשמות (ברכות יד) טובה דרשלא (שנהדרין צט. א) עין לא ראתה. לא צלחה ולא נגלת לשום נביא (שם) עין שום נביא לא ראתה את אשר יעשה הקב"ה לתמכה לו וזלתי עינין אתה אלהים (ישעיהו טד) לאין קן דצב (שנהדרין טס). אין מקרא יוצא מדי דשמו. ואפי' דרשקעין לא לירשף. מדי פשוטו מילא אכל נפק לגמרי (בבבא דב). למיימינן בה. במקום ככל כח ועושרים לעת סודה. חלס משמעת דיד יוניט סחי' עיקר (קטן פח). ידבר עמיס החתני. יעל עמיס פחמנו (פכות יא).

א) ס"י פ"ח ג' ז"ל לא
ג) ונתי העיור מהל' אלה
קולפ' פ"י דומה למקל וכו'
וראשו עגול כמו מרור וכו'
ע"ש ז' (א) ופ"י שגט שמכין
בו וראשו עגול, (א) וצמיה
כמי יסאן, (א) חולין ס';
(א) כריסת לך: לקמן קולפ'
פסחים סה. שנהדרין לא: ז"ל,
(ח) ו"ב דרבינא, (ט) וצמיה
יא: דה"ל (י) ממת יא,
(י) כריסת ו. קדושין מ. ע"ש,
(ל) ותיק נז: צ"ח פה,
(מ) ותיק מוס' ע"ז כז: ד"ה
רגלא וכו' שהשני אפריס
רשי' דהכא, (ט) ותי' מוס'
ע"ז סס, (ט) ו"ל ו"ל,
(ע) פסחים נג: (ט) ו"ל
וא"ל, (ח) ו"ל ר' שמעון בן
לקיש, (ק) ו"ע"ז, (ט) [שם]
(ט) כ"ס: צדקין וצדוקין
(ט) ותי' רשי' לקמן פס':
ד"ה למימינן, (ח) וישעיה
כ, (ט) ותי' מוס' פסחים י:
ד"ה חלי שירי תוס' מגילה.
ד"ה אין ב"ר ותי' שס על
הגליון.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה ומוך
ותלמודן סס"ד ואפי' מ"י
עשר וכבוד וכו' עושר וכבוד
סס"ד ואפי' מ"י למיימינן
בה שמפספסין כ"ל ותי' שס
על מורה נחלקו ו"ב ע"ז צדק
פס ע"ב:

גליון הש"ס

גמ' אלא שבעד גלויה. עי
פסחים ג ע"ב:

לעני רש"י

מנוקד"ה [מצורף א"א]. א"ה.

מוסף רש"י

באלה. מקל (פסחים יב).
למזמורה. שומרין כסן
הכמיס (ישעיהו ב). ביריה.
והא מינן אצעה שמי
שוקה מעל כמי שוקה
לדקון של יפלו טהורה.
דלא כמטי הוה אלף משמיה
לכמי שוקה. והו טעמיה
הכלים דלמקן טהור,
ויוצאין בה. שצריך בה טעם
כמו שוקה ולא הו משאוי
ויואלין לדין וללגיטמא הו
לא שלמה ומתו (ע"ד א. אשראה בטיהרא. נר
צב צביריס איני מאיר וחיו"ט).
כל הנביאים לא נתבאר.
הטיבות והשמות (ברכות
יד) טובה דרשלא (שנהדרין
צט. א) עין לא ראתה. לא
צלחה ולא נגלת לשום נביא
(שם) עין שום נביא לא
ראתה את אשר יעשה הקב"ה
לתמכה לו וזלתי עינין אתה
אלהים (ישעיהו טד) לאין
קן דצב (שנהדרין טס).
אין מקרא יוצא מדי
דשמו. ואפי' דרשקעין לא
לירשף. מדי פשוטו מילא
אכל נפק לגמרי (בבבא דב).
למיימינן בה. במקום ככל
כח ועושרים לעת סודה.
חלס משמעת דיד יוניט
סחי' עיקר (קטן פח).
ידבר עמיס החתני. יעל
עמיס פחמנו (פכות יא).

בין חרדלי במסב רחב או במסב קצר בחבר טוב או בחבר רע א"ר חסדא וכולן לזנות אמר רבה אמר רבי יהודה עצי ירושלים של קינמון היו ובשעה שהיו מסיקין מהן ריחן נודף בכל ארץ ישראל ומשחרבה ירושלים נגזו ולא נשתייר אלא כשעורה ומשתכח בגזאי דצימצמאי מלכתא: **מתנא'** "לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בחרים ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חמאת רבי אליעזר אומר תכשטין הן לו וחכ"א אינן אלא לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות" ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית טהורה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: **גמ'** "מאי באלה" קולפא: ר' אליעזר אומר תכשטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיה אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא יצא גוי אל גוי חרב ותהוי לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"א שרגא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל ב"א אין בין העולם הזה לימות המשיה אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייה בר אבא דא"ר חייה בר אבא כל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיה אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא אמרי אמרו לו ר' אליעזר וכי מאחר דתכשטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיה אמר להן אף לימות המשיה אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייה בר אבא א"ל אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אביי אבאי רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אביי אבאי רב יוסף וספך תכשטין הן לו דכתיב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדך א"ל רב כהנא למר בריה דרב הונא בדבריה תורה כתיב א"ל אין מקרא יוצא מדי פשוטו א"ר כהנא כד הוינא בר תמני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מדי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגים דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינן בה אורך ימים איכא עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמיס תחתינו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידיע צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה (א"ר) אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדול המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן (א"ר) אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס מרעהו

תורה אור השלם

- 1 ופסטי בין הגורם והזכיה לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים ותניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: גמ' "מאי באלה" קולפא: ר' אליעזר אומר תכשטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיה אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא יצא גוי אל גוי חרב ותהוי לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"א שרגא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל ב"א אין בין העולם הזה לימות המשיה אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייה בר אבא דא"ר חייה בר אבא כל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיה אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא אמרי אמרו לו ר' אליעזר וכי מאחר דתכשטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיה אמר להן אף לימות המשיה אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייה בר אבא א"ל אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אביי אבאי רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אביי אבאי רב יוסף וספך תכשטין הן לו דכתיב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדך א"ל רב כהנא למר בריה דרב הונא בדבריה תורה כתיב א"ל אין מקרא יוצא מדי פשוטו א"ר כהנא כד הוינא בר תמני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מדי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגים דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינן בה אורך ימים איכא עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמיס תחתינו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידיע צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה (א"ר) אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדול המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן (א"ר) אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס מרעהו
- 2 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייה בר אבא דא"ר חייה בר אבא כל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיה אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא אמרי אמרו לו ר' אליעזר וכי מאחר דתכשטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיה אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר לא יצא גוי אל גוי חרב ותהוי לגוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה א"א שרגא כטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל ב"א אין בין העולם הזה לימות המשיה אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייה בר אבא דא"ר חייה בר אבא כל הנביאים לא נתבאו אלא לימות המשיה אבל העולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך ואיכא אמרי אמרו לו ר' אליעזר וכי מאחר דתכשטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיה אמר להן אף לימות המשיה אינן בטלין היינו דשמואל פליגא דר' חייה בר אבא א"ל אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אביי אבאי רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אביי אבאי רב יוסף וספך תכשטין הן לו דכתיב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדך א"ל רב כהנא למר בריה דרב הונא בדבריה תורה כתיב א"ל אין מקרא יוצא מדי פשוטו א"ר כהנא כד הוינא בר תמני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מדי פשוטו עד השתא מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר: סימן זרות: א"ר ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר והדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רבב יכול אפילו שאל לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגים דעתו ת"ל וענוה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר ותורך גוראות ימינך רב נחמן בר יצחק אמר זוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שיאל ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי איכא עושר וכבוד ליכא אלא למיימינן בה אורך ימים איכא עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן שנאמר אז נדברו יראי ה' וגו' אין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמיס תחתינו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה א"ר חנינא בר אידי כל העושה מצוה כמאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה שנאמר באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמוך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר והיושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שמתלקת מישראל שנאמר ברח דודי ודמה וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידיע צורתא דשמעתא והוא דלית להו רבה במתא למיגמר מיניה (א"ר) אבא א"ר שמעון בן לקיש יגדול המלוה יותר מן העושה צדקה ומטיל בכים יותר מכולן (א"ר) אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כנחש הוא חגריהו על מתניך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכונתו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש ואמרי לה אמר רב אסי אמר ר' אבא אמר רבי שמעון בן לקיש יכל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס מרעהו
- 3 ומועקל על אשמועל לא בארמיה
- 4 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדך
- 5 ותורך גוראות ימינך
- 6 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדך
- 7 ונדרו יראי ה' איש את רעהו ויבקש ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לקניו לקרי' ה' ולחשב שמו:
- 8 ידבר עמיס תחתינו וקלאמיס תחת רגלינו:
- 9 שומר מצוה לא ידע דבר רע ונתן וישפט ידע לב חקב:
- 10 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
- 11 והיושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:
- 12 ברח דודי ודמה לך לעיני או לעפר האדמים על דבי בלשמים:
- 13 הביאני אל בית ה' ודגלו עלי אהבה:
- 14 לקם מרגעו חסד וקראת שדי יעזוב:

מוסף תוספות

- א. דבמסכת תענית (דף יג.) ושם אשכחן אין בין ירשיר, דקאמר אין בין שלש אמצעיות וכי תימא גנא ושירי והא אין בין קתי, ופריך ותסברא אין בין וירוקא והא שירי תיבה ומשני אי משום תיבה לאו שירוא הוא, מכל מקום משמע דאי הוה משירי ליה לא הוה קשיא ליה ככל אף על גב דקתני אין בין. מוס' מגילה ט.